

[publică]

**Aprobate
prin decizia Consiliului Băncii
din 28 decembrie 2018
procesul-verbal nr. 55**

**Politici contabile ale BC „Moldova-Agroindbank” S.A.
pentru anul 2019**

CUPRINS

<u>CAPITOLUL I. MODIFICĂRI.....</u>	<u>3</u>
<u>CAPITOLUL II. DISPOZIȚII GENERALE .....</u>	<u>3</u>
<u>CAPITOLUL III. PRINCIPIILE POLITICILOR CONTABILE .....</u>	<u>4</u>
<u>CAPITOLUL IV. ÎNTOCMIREA SITUAȚIILOR FINANCIARE .....</u>	<u>4</u>
<u>CAPITOLUL V. PREVEDERILE DE BAZĂ ALE POLITICILOR CONTABILE .....</u>	<u>6</u>
<u>CAPITOLUL VI. DISPOZIȚII FINALE .....</u>	<u>25</u>
<u>ANEXA NR. 1 .....</u>	<u>26</u>

CAPITOLUL I. MODIFICĂRI

1.1. Politicile contabile au fost supuse următoarelor precedee tehnice:

1.1.1 aprobate prin decizia Consiliului BC "Moldova - Agroindbank" S.A. din 28 decembrie 2018, procesul verbal nr.55.

1.1.2 modificate prin decizia Consiliului BC "Moldova - Agroindbank" S.A. din 201_, procesul verbal nr. .

CAPITOLUL II. DISPOZIȚII GENERALE

2.1 Politicile contabile ale Băncii sunt elaborate în baza cerințelor Legii Contabilității nr.287 din 15.12.2017 și în conformitate cu prevederile Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), ce includ Standardele Internaționale de Contabilitate (IAS) și interpretări în vigoare ale Comitetului Permanent pentru Interpretarea Standardelor, aprobate de Consiliul pentru Elaborarea Standardelor (IASB).

2.2 Politicile contabile se elaborează de către Departamentul Contabilitate și Finanțe și pot fi modificate doar dacă modificarea:

2.2.1 este impusă de un IFRS;

2.2.2 are drept rezultat situații financiare care oferă informații fiabile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității.

2.3 Evidența contabilă în Bancă se ține conform prevederilor regulamentelor, normelor, procedurilor și altor acte normative interne (menționate în Anexa nr. 1 la prezentele Politici), a Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare sau/și prin decizii conform reglementărilor interne ale Băncii, precum și a prezentelor Politici.

2.4 Politicile contabile se aplică de toate subunitățile Băncii în domeniile relevante ale activității Băncii.

2.5 Noțiunile utilizate în Prezenta Politică au următoarele sensuri:

2.5.1 **Activ financiar** este orice activ care reprezintă:

a) numerar;

b) un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități;

c) un drept contractual de a primi numerar sau un alt activ financiar de la o altă entitate sau de a schimba active financiare sau datorii financiare cu altă entitate în condiții care sunt potențial favorabile entității; sau

d) un contract care va fi sau poate fi decontat în propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității.

2.5.2 **Costul amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare** este valoarea la care activul financiar sau datoria financiară este evaluată la recunoașterea inițială minus rambursările de principal, plus sau minus amortizarea cumulată utilizând metoda dobânzii efective pentru fiecare diferență dintre valoarea inițială și valoarea la scadență și minus orice reducere (directă sau prin utilizarea unui cont de provizioane) pentru deprecierea sau imposibilitatea de recuperare.

2.5.3 **Datorie financiară** este orice datorie care reprezintă:

- a) obligație contractuală de a livra numerar sau alt activ financiar unei alte entități sau de a schimba active financiare sau datorii financiare cu altă entitate în condiții care sunt potențial nefavorabile entității; sau
- b) un contract care va fi sau poate fi decontat în propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității.

2.5.4 **Instrument financiar** este orice contract care generează simultan un activ financiar al unei entități și o datorie financiară sau un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități.

2.5.5 **Metoda ratei dobânzii efective** este o metodă de calcul al costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare (sau al unui grup de active financiare sau datorii financiare) și de alocare a profitului din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânzile în perioada relevantă.

2.5.6 **Rata dobânzii efective (EIR)** – rata care actualizează exact plățile și încasările viitoare în numerar estimate pe durata de viață preconizată a activului financiar sau a datoriei financiare la valoarea contabilă brută a activului financiar sau la cost amortizat al unei datorii financiare.

2.5.7 **Valoare justă** - prețul care ar fi primit din vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii în cadrul unei tranzacții reglementate între participanții de pe piața la data evaluării.

2.6 Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară îi revine Președintelui Comitetului de Conducere al Băncii.

CAPITOLUL III. PRINCIPIILE POLITICILOR CONTABILE

3.1 **Contabilitatea de angajamente.** Efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (nu pe măsura ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în evidențele contabile și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

3.2 **Continuitatea activității.** Se presupune că Banca își va continua activitatea în viitorul previzibil și nu are intenția și nici nevoia de a lichida sau de a-și reduce în mod semnificativ activitatea.

3.3 **Permanența metodelor** - continuitatea în ceea ce privește aplicarea regulilor, normelor și procedeele contabile.

3.4 **Separarea patrimoniului și datoriilor** prevede prezentarea în situațiile financiare doar a informațiilor despre patrimoniul și datoriile entității, care trebuie contabilizate separat de patrimoniul și datoriile proprietarilor și ale altor entități.

3.5 **Necompensarea** - prezentarea distinctă în situațiile financiare a activelor și datoriilor, veniturilor și cheltuielilor. Compensarea reciprocă a activelor și datoriilor sau a veniturilor și cheltuielilor nu se admite, cu excepția cazurilor permise de IFRS.

3.6 **Consecvența prezentării** - menținerea modului de prezentare și de clasificare a elementelor în situațiile financiare de la o perioadă de gestiune la alta.

CAPITOLUL IV. ÎNTOCMIREA SITUAȚIILOR FINANCIARE

4.1 Compilarea situațiilor financiare

4.1.1 Banca întocmește un set complet de situații financiare conform IFRS distincte și consolidate, ce include:

- a) o situație a poziției financiare la sfârșitul perioadei;

- b) o situație de profit sau pierdere precum și alte elemente ale rezultatului global aferente perioadei;
- c) o situație a modificărilor capitalului propriu pe perioadă;
- d) o situație a fluxurilor de trezorerie pe perioadă;
- e) notele cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative.

4.1.2 Situațiile financiare sunt prezentate în mii lei moldovenești (MDL 000), leul moldovenesc fiind unitatea monetară a Republicii Moldova. Situațiile financiare includ indicatorii activității tuturor filialelor, agențiilor, inclusiv birourilor de schimb valutar, subunităților Băncii indiferent de locul amplasării acestora.

4.1.3 La întocmirea situațiilor financiare consolidate, situațiile financiare individuale ale Băncii și ale întreprinderilor fiice, întocmite în conformitate cu IFRS se combină element cu element, prin însumarea elementelor similare din active, datorii, capital propriu, venituri și cheltuieli.

4.1.4 Principii de consolidare

Situațiile financiare consolidate includ situațiile financiare individuale ale Băncii și cele ale întreprinderilor fiice întocmite în conformitate cu IFRS. Situațiile financiare ale întreprinderilor fiice se întocmesc pentru același an de raportare ca și ale Băncii, fiind utilizate politici de contabilitate similare.

Întreprinderile - fiice sunt consolidate din data apariției controlului Băncii asupra acestor întreprinderi până la data încetării controlului.

4.1.5 Exercițiul financiar

Exercițiul financiar în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie și include toate operațiunile economice efectuate în Bancă în perioada respectivă.

Toate operațiunile economice și financiare, ce țin de activitatea Băncii și care reflectă situația patrimonială și financiară a Băncii și rezultatele activității economice în anul gestionar se contabilizează și se reflectă în Situațiile financiare ale Băncii pentru anul gestionar.

4.2 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare

4.2.1 Relevanță

Informațiile financiare relevante sunt cele care au capacitatea de a genera o diferență în deciziile luate de către utilizatori. Informațiile pot avea capacitatea de a genera o diferență în luarea unei decizii chiar dacă unii utilizatori aleg să nu profite de aceste informații sau dacă le cunosc deja din alte surse. Informațiile financiare au capacitatea de a genera o diferență în luarea unor decizii dacă au valoare predictivă, valoare de confirmare sau ambele.

Informațiile sunt semnificative dacă omiterea sau prezentarea lor eronată ar putea influența deciziile pe care utilizatorii le iau pe baza informațiilor financiare privind Banca.

4.2.2 Reprezentare exactă

Rapoartele financiare reprezintă fenomenele economice în cuvinte și cifre. Pentru a fi utile, informațiile financiare nu trebuie numai să reprezinte fenomenele relevante, ci trebuie și să reprezinte exact fenomenele pe care își propune să le reprezinte. Pentru a fi o reprezentare exactă perfectă, o descriere trebuie să aibă trei caracteristici. Aceasta trebuie să fie *completă, neutră și fără erori*.

4.2.3 Comparabilitate

Deciziile utilizatorilor presupun alegerea între alternative. Comparabilitatea este una din caracteristicile calitative care permite utilizatorilor să identifice și să înțeleagă similitudinile și

diferențele dintre elemente. Informațiile privind Banca sunt mult mai utile dacă pot fi comparate cu informații similare aferente unei alte perioade sau date.

4.2.4 Verificabilitate

Verificabilitatea ajută în asigurarea utilizatorilor că informațiile reprezintă exact fenomenele economice pe care își propun să le reprezinte.

4.2.5 Oportunitate

Oportunitatea înseamnă că informațiile sunt disponibile pentru factorii decizionali în timp util pentru a le influența deciziile.

4.2.6 Inteligibilitate

Clasificarea, caracterizarea și prezentarea în mod clar și concis a informațiilor le fac pe acestea *inteligibile*.

Unele fenomene sunt inerent complexe și nu pot fi transformate în fenomene ușor de înțeles. Excluderea informațiilor privind aceste fenomene din rapoartele financiare ar putea face informațiile din respectivele rapoarte financiare mai ușor de înțeles. Totuși, respectivele rapoarte ar fi incomplete și, prin urmare, potențial înșelătoare.

4.3 Auditul extern

Situațiile financiare anuale întocmite de bancă conform IFRS inclusiv procedeele de evidență contabilă sunt subiectul unui audit extern, efectuat de o societate independentă de audit. Auditul situațiilor financiare se efectuează în conformitate cu Legea privind activitatea de audit.

Raportul auditorului extern se aduce la cunoștința Consiliului Băncii și se publică împreună cu situațiile financiare în conformitate cu legislația în vigoare.

CAPITOLUL V. PREVEDERILE DE BAZĂ ALE POLITICILOR CONTABILE

5.1. Recunoașterea inițială a activelor financiare și a datoriilor

Banca trebuie să recunoască un activ financiar sau o datorie financiară în situația poziției sale financiare atunci când devine o parte a prevederilor contractuale ale instrumentului financiar.

La recunoașterea inițială Banca va clasifica activele financiare fie la costul amortizat, fie la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, fie la valoarea justă prin profit sau pierdere, iar datoriile financiare le clasifică fie la cost amortizat, fie la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere.

5.2 Clasificarea activelor financiare

Banca, clasifică activele financiare pe baza celor două de mai jos:

- (a) modelul de afaceri al Băncii pentru administrarea activelor financiare și
- (b) caracteristicile fluxului de trezorerie contractual al activului financiar.

Activele financiare pot fi evaluate **la cost amortizat** dacă sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:

- (a) activul financiar este deținut în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este de a deține activele financiare pentru a colecta fluxurile de trezorerie contractuale și
- (b) termenii contractuali ai activului financiar generează, la anumite date, fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

Un activ financiar trebuie evaluat **la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global** dacă sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:

- (a) activul financiar este deținut în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și vânzarea activelor financiare și
- (b) termenii contractuali ai activului financiar generează, la anumite date, fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

Principalul este valoarea justă a activului financiar la recunoașterea inițială.

Dobânda constă în contravaloarea valorii-timp a banilor pentru riscul de credit asociat valorii principalului datorat într-o anumită perioadă de timp și pentru alte riscuri și costuri de bază aferente împrumutului, precum și o marjă a profitului.

Un activ financiar trebuie evaluat **la valoarea justă prin profit sau pierdere**, cu excepția cazului în care este evaluat la costul amortizat sau la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global. Cu toate acestea, Banca poate face o alegere irevocabilă la recunoașterea inițială pentru anumite investiții în instrumente de capitaluri proprii care ar fi altfel evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere pentru a prezenta modificările ulterioare în valoarea justă în alte elemente ale rezultatului global.

5.3 Clasificarea datoriilor financiare

Banca clasifică toate datoriile financiare drept evaluate ulterior **la costul amortizat**, cu excepția:

- (a) datoriilor financiare evaluate **la valoarea justă prin profit sau pierdere**. Astfel de datorii, inclusiv instrumentele derivate care sunt datorii, trebuie evaluate ulterior la valoarea justă.
- (b) datoriilor financiare care apar atunci când un transfer al unui activ financiar nu îndeplinește condițiile pentru a fi derecunoscut sau este contabilizat utilizând abordarea implicării continue.
- (c) **contractelor de garanție financiară**, care după recunoașterea inițială, Banca, în calitate de emitent al unui astfel de contract trebuie să îl evalueze ulterior la cea mai mare valoare dintre:
  - (i) valoarea provizionului pentru pierderi și
  - (ii) valoarea recunoscută inițial minus, acolo unde este cazul, valoarea cumulată a venitului recunoscut în conformitate cu principiile din IFRS 15.
- (d) **angajamentelor pentru furnizarea unui împrumut** la o rată a dobânzii sub valoarea pieței. Banca în calitate de emitent al unui astfel de angajament să îl evalueze ulterior la cea mai mare valoare dintre:
  - (i) valoarea provizionului pentru pierderi și
  - (ii) valoarea recunoscută inițial minus, acolo unde este cazul, valoarea cumulată a venitului recunoscut în conformitate cu principiile din IFRS 15.
- (e) **contraprestației contingente recunoscute de Bancă în calitate de dobânditor într-o combinație de întreprinderi** pentru care se aplică IFRS 3. O astfel de contraprestație contingentă trebuie evaluată ulterior la valoarea justă cu schimbările recunoscute în profit sau pierdere.

Banca poate, la recunoașterea inițială, să desemneze în mod irevocabil o datorie financiară drept evaluată la valoarea justă prin profit sau pierdere atunci când aceasta se permite și această acțiune generează informații relevante suplimentare, deoarece fie:

- (a) elimină sau reduce în mod semnificativ o inconsecvență de evaluare sau recunoaștere (numită uneori „necorelare contabilă”) care altminteri ar rezulta din evaluarea activelor sau datoriilor sau din recunoașterea câștigurilor și pierderilor aferente acestora pe baze diferite; fie
- (b) un grup de datorii financiare sau de active financiare și datorii financiare este gestionat și performanța sa este evaluată pe baza valorii juste, în conformitate cu o strategie documentată de gestionare a riscului sau de investiții, iar informațiile despre grup sunt furnizate pe plan intern pe acea bază către personalul-cheie din conducerea entității (conform definiției din IAS 24 Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate).

5.4 Reclasificare

Dacă Banca își modifică modelul de afaceri pentru gestionarea activelor sale financiare, atunci Banca reclasifică toate activele financiare afectate.

Banca nu reclasifică datoriile financiare.

Pentru instrumentele de datorie este nevoie de reclasificare între „valoarea justă prin contul de profit sau pierderi” și „costul amortizat” dacă obiectivul modelului de afaceri al Băncii pentru aceste active financiare se modifică, astfel încât evaluarea modelului anterior nu ar mai fi aplicabilă. Astfel de schimbări a modelului de afaceri se efectuează în rezultatul unor modificări de ordin intern sau extern și trebuie să fie semnificative pentru activitatea Băncii și să poată fi demonstrată utilizatorilor externi.

În cazul în care totuși o modificare este necesară, aceasta se efectuează prospectiv de la data reclasificării, fără recalcularea câștigurilor sau pierderilor, sau dobânzilor anterior recunoscute.

5.5 Evaluare inițială

La recunoașterea inițială, Banca trebuie să evalueze un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea sa justă plus sau minus, în cazul unui activ financiar sau al unei datorii financiare care nu este la valoarea justă prin profit sau pierdere, costurile tranzacției care sunt direct atribuibile achiziției sau emisiunii activului financiar sau datoriei financiare.

Atunci când Banca utilizează contabilizarea la data decontării pentru un activ care apoi este evaluat la costul amortizat, activul este recunoscut inițial la valoarea sa justă de la data tranzacționării.

La recunoașterea inițială, Banca trebuie să evalueze creanțele comerciale la prețul tranzacției acestora (conform definiției din IFRS 15) atunci când creanța comercială nu conține o componentă de finanțare semnificativă în conformitate cu IFRS 15 (sau atunci când entitatea aplică soluția practică, în conformitate cu punctul 63 din IFRS 15).

5.6 Evaluare ulterioară a activelor financiare

După recunoașterea inițială, Banca trebuie să evalueze un activ financiar la:

- (a) costul amortizat;
- (b) valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global; sau
- (c) valoarea justă prin profit sau pierdere.

Se aplică dispozițiile de depreciere pentru activele financiare care sunt evaluate la costul amortizat și pentru activele financiare care sunt evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global.

5.7 Evaluare ulterioară a datoriilor financiare

Banca clasifică toate datoriile financiare drept evaluate ulterior:

- a) la cost amortizat, fie
- b) la valoarea justă prin profit sau pierdere.

5.8 Metoda dobânzii efective

Venitul din dobândă/cheltuielile cu dobânda trebuie calculat utilizând metoda dobânzii efective. Acesta trebuie calculat prin aplicarea ratei dobânzii efective la costul amortizat al unei datorii financiare sau la valoarea contabilă brută a unui activ financiar cu excepția:

- (a) activelor financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit. Pentru acele active financiare, entitatea trebuie să aplice rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit pentru costul amortizat al activului financiar din recunoașterea inițială.

(b) activelor financiare care nu sunt achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit, dar care ulterior au devenit active financiare depreciate ca urmare a riscului de credit. Pentru acele active financiare, entitatea trebuie să aplice rata dobânzii efective pentru costul amortizat al activului financiar în perioade de raportare ulterioare.

Dacă Banca, într-o perioadă de raportare, calculează venitul din dobândă prin aplicarea metodei dobânzii efective pentru costul amortizat al unui activ financiar în conformitate cu litera (b) de la acest sub-punct, trebuie, în consecință, în perioadele de raportare ulterioare, să calculeze venitul din dobândă prin aplicarea ratei dobânzii efective pentru valoarea contabilă brută dacă riscul de credit asupra instrumentului financiar se îmbunătățește, astfel încât activul financiar nu mai este depreciat ca urmare a riscului de credit, iar îmbunătățirea poate fi asociată obiectiv unui eveniment survenit (precum o îmbunătățire a rating-ului de credit al debitorului).

5.9 Modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale

Atunci când fluxurile de trezorerie contractuale ale unui activ financiar sunt renegociate sau modificate și renegocierea sau modificarea nu are ca rezultat derecunoașterea activului, o entitate trebuie să recalculeze valoarea contabilă brută a activului financiar și trebuie să recunoască un câștig sau o pierdere din modificare în profit sau pierdere. Valoarea contabilă a activului financiar trebuie recalculată drept valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie contractuale renegociate sau modificate care sunt actualizate **la rata inițială a dobânzii efective** a activului financiar (sau **rata dobânzii efective ajustată** în funcție de credit pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit). Orice costuri sau comisioane suportate ajustează valoarea contabilă a activului financiar modificat și sunt amortizate pe parcursul termenului rămas al activului financiar modificat).

5.10 Eliminarea

Banca reduce direct valoarea contabilă brută a unui activ financiar atunci când nu există estimări rezonabile de recuperare a activului financiar parțial sau integral. O eliminare reprezintă un eveniment de derecunoaștere.

5.11 Credite și creanțe

Creditele reprezintă active financiare deținute de Bancă în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este de a deține aceste active pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale generate la anumite date, reprezentate exclusiv de plăți de principal și dobânzii aferente principalului datorat. Acestea sunt recunoscute inițial la valoarea justă inclusiv costurile tranzacției care sunt direct atribuibile emisiunii creditelor și sunt ulterior evaluate la cost amortizat utilizând metoda ratei efective a dobânzii.

Costul amortizat se calculează ținând cont de orice comisioane, prime și costuri, care sunt definite drept fluxuri de numerar în baza contractuală, cele cu caracter de dobândă și cele ce țin de emiterea instrumentului financiar.

5.12 Deprecierea creditelor și creanțelor

La fiecare dată de raportare, Banca evaluează mărimea reducerii pentru pierderi preconizate/provizionului aferent unui instrument financiar în baza evoluției riscului de credit asociat instrumentului financiar respectiv.

Banca estimează și recunoaște pierderi preconizate (ECL) pentru instrumentele financiare pe care nu le-a desemnat ca fiind evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere.

Banca recunoaște în profit sau pierdere, drept câștig sau pierdere din depreciere, valoarea pierderilor preconizate din creditare/provizionului (sau reluarea) care este impusă pentru a ajusta reducerile pentru pierderi/provizionul la data raportării la valoarea care trebuie recunoscută în conformitate cu IFRS 9.

Banca analizează activele financiare, la fiecare dată de raportare, pentru a identifica existența unor dovezi obiective pentru depreciere și dacă este necesară recunoașterea unei reduceri pentru pierderi și/sau unui provizion în contul de profit și pierdere. Evaluarea pierderilor preconizate reflectă:

- (a) o valoare imparțială, ponderată prin probabilități, care este determinată prin evaluarea unei game de rezultate posibile;
- (b) valoarea în timp a banilor; și
- (c) informații rezonabile și justificabile, care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat la data raportării, cu privire la evenimente trecute, condiții curente și prognoze privind condițiile economice viitoare.

În estimarea provizioanelor Banca utilizează următoarele componente:

- (a) probabilitatea de default (PD) – este o estimare a probabilității de neplată într-un orizont de timp dat. O întârziere poate avea loc numai la un anumit moment pe perioada evaluată, dacă instrumentul financiar nu a fost deja derecunoscut și este încă în portofoliu;
- (b) expunerea în default (EAD) – este o estimare a expunerii la o dată implicită viitoare, ținând cont de modificările preconizate ale expunerii după data de raportare, inclusiv rambursările principalului și dobânzii, programate prin contract sau în alt mod, trageri așteptate ale facilităților angajate și dobânda acumulată din plățile pierdute;
- (c) pierderea implicită (LGD) - este o estimare a pierderii care apare în cazul în care se produce o neplată la un moment dat. Aceasta se bazează pe diferența dintre fluxurile de trezorerie contractuale datorate și cele pe care Banca aștepta să le primească, inclusiv din realizarea oricăror garanții.

Astfel, Banca utilizează un model de depreciere bazat pe modificările calității instrumentului financiar de la recunoașterea inițială, după cum sunt prezentate mai jos:

- (a) un instrument financiar a cărui risc de credit nu a crescut semnificativ de la data recunoașterii inițiale este clasificat în „Starea 1”. Valoarea ECL a acestora este măsurată la o sumă egală cu cea a pierderilor de creditare preconizate pe durata vieții care rezultă din evenimentele de neplată posibile în următoarele 12 luni sau mai puțin dacă instrumentul financiar are o maturitate mai mică, EAD la data raportării și LGD;
- (b) dacă se identifică o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială, instrumentul financiar este transferat în „Starea 2”, dar nu este încă considerat a fi depreciat. Banca recunoaște un provizion pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață calculată la expunerea estimată conform graficului de achitare aplicând PD-ul condițional pentru maturitatea respectivă și LGD-ul, până când respectivele instrumente financiare sunt derecunoscute, clasificate în „Starea 1” sau „Starea 3”;
- (c) dacă sunt identificate semne de depreciere, instrumentul financiar este transferat în „Starea 3”. Banca recunoaște un provizion pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață la fiecare dată de raportare, luând în calcul o probabilitate de default de 100% și LGD-ul, până când respectivele instrumente financiare sunt derecunoscute sau sunt clasificate în „Starea 1” sau „Starea 2”;

Pentru activele achiziționate sau emise depreciate (POCI) ca urmare a riscului de credit Banca recunoaște la data raportării doar modificările cumulate ale pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață de la recunoașterea inițială drept provizion pentru pierderi. Activele POCI sunt înregistrate la valoarea justă la recunoașterea inițială, iar veniturile din dobânzi sunt recunoscute

ulterior pe baza unui EIR ajustat la riscul de credit. ECL-urile sunt recunoscute sau ajustate doar în măsura în care există o modificare ulterioară a pierderilor de credit anticipate.

Pentru activele financiare considerate ca fiind semnificative Banca aplică un tratament individual, indiferent de etapa în care a fost clasificat activul, determinând pierderile din creditare preconizate ca diferența dintre toate fluxurile de trezorerie care se așteaptă să fie primite, actualizate la EIR inițial. În acest caz sunt luate în considerare scenarii ponderate pentru toate fluxurile probabile de numerar și anume: fluxurile contractuale ale activului, fluxurile rezultate din vânzarea de garanții și alte îmbunătățiri de credit.

La determinarea pierderilor așteptate pentru angajamentele de creditare și garanțiilor acordate Banca aplică abordarea standardizată BASEL la determinarea factorului de conversie (CCF) utilizat și estimarea părții așteptate a angajamentului de împrumut care va fi transpusă într-o expunere bilanțieră.

Banca analizează corelația evoluției PD și a diverșilor factori economici/macroeconomici (PIB, EURIBOR, CHIBID, CHIBOR, rata inflației, rata șomajului, indicele volumului producției industriale ș.a.) integrând în metodologia de depreciere corelațiile valide prin determinarea și aplicarea unui factor de ajustare a PD pentru o perioadă de 12 luni.

Banca utilizează o abordare simplificată în evaluarea reducerilor pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru creanțele comerciale sau activele aferente contractelor care rezultă din tranzacții ce intră sub incidența IFRS 15.

Banca uneori renegociază sau modifică fluxurile de numerar contractuale ale împrumuturilor acordate clienților. Când se întâmplă acest lucru, Banca evaluează dacă noile termene sunt sau nu substanțial diferite de termenele inițiale. Astfel dacă:

- (a) termenele nu sunt substanțial diferite, renegocierea sau modificarea nu duce la derecunoaștere, iar Banca recalculează valoarea contabilă brută pe baza fluxurilor de trezorerie revizuite ale activului financiar și recunoaște un câștig sau o pierdere din modificare în profit sau pierdere. Noua valoare contabilă brută se recalculează prin actualizarea fluxurilor de trezorerie modificate la rata efectivă inițială (originară) a dobânzii;
- (b) termenele sunt substanțial diferite, Banca derecunoaște activul financiar inițial și recunoaște un activ „nou” la valoarea justă și recalculează o nouă rată efectivă a dobânzii pentru activ. Data renegocierii este, prin urmare, considerată a fi data recunoașterii inițiale în scopul calculării deprecierei, inclusiv pentru a determina dacă a avut loc o creștere semnificativă a riscului de credit.

Riscul de default pentru aceste active este evaluat la data raportării și este comparat cu riscul în condițiile din data recunoașterii inițiale, atunci când modificarea nu este substanțială și astfel nu a dus la derecunoașterea activului original. Banca monitorizează performanța ulterioară a activelor modificate și determina dacă riscul de credit sa îmbunătățit semnificativ după restructurare, astfel încât activele să fie transferate din Starea 3 sau Starea 2 la Starea 1. Acest lucru este valabil doar pentru activele pentru care plățile au fost efectuate în conformitate cu noile condiții pe parcursul a șase luni consecutive sau mai multe și nu au fost identificați alți indicatori de menținere a riscului.

Cu toate acestea, Banca evaluează, de asemenea, dacă noul activ financiar este recunoscut la o valoare mai mică decât cea de până la restructurare (în cazul drepturilor contractuale ale Băncii asupra fluxurilor de numerar viitoare aferente creditului au expirat și, Banca, a luat decizia de a derecunoaște parțial datoria clientului), astfel fiind considerat a fi depreciat la momentul

recunoașterii. Diferențele în valoarea contabilă sunt, de asemenea, recunoscute în profit sau pierdere ca un câștig sau o pierdere la derecunoaștere. Pentru a evalua necesitatea creării unor provizioane pentru astfel de active, Banca va aplica un tratament similar abordării individuale și va determina mărimea acestora utilizând media ponderată a celor 3 scenarii menționate anterior (contractual, vânzare de garanții, alte îmbunătățiri de credit).

5.13 Mijloace bănești

În scopul întocmirii situației fluxurilor de trezorerie, numerarul și echivalentul de numerar cuprind numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, titlurile de trezorerie și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției. Conturile curente, plasamentele pe termen scurt și certificatele Băncii Naționale a Moldovei și valorile mobiliare de stat pe termen până la 90 de zile sunt clasificate și evaluate în una din categoriile menționate în p.5.2 în dependență de modelul de afaceri al Băncii.

5.14 Investiții în instrumente de capital

5.14.1 Recunoaștere

Toate investițiile în capitaluri proprii care sunt sub incidența IFRS 9 trebuie să fie evaluate la valoarea justă în bilanțul contabil, cu modificările valorii juste în contul de profit sau pierdere.

Totuși, la recunoașterea inițială, Banca poate face o alegere irevocabilă pentru a prezenta în alte elemente ale rezultatului global modificările ulterioare în valoarea justă a unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii, care nu este nici deținut în vederea tranzacționării și nu este nici o contraprestație contingentă recunoscută de Bancă într-o combinație de întreprinderi la care se aplică IFRS 3. În acest caz, Banca va recunoaște în contul de profit sau pierdere doar dividendele din investiția respectivă.

Dividendele sunt recunoscute în profit și pierdere doar atunci când:

- (a) dreptul entității de a primi plata dividendului este stabilit;
- (b) este probabil ca beneficiile economice asociate dividendului să fie generate pentru entitate; și
- (c) valoarea dividendului poate fi evaluată în mod fiabil.

Banca ține evidența contabilă a investițiilor în sucursale în conformitate cu IAS 27 „Situații financiare individuale”.

5.14.2 Evaluare

Investițiile financiare sunt evaluate ulterior recunoașterii la

a) *valoarea justă prin contul de profit sau pierdere*

Investițiile în instrumentele de capital incluse în categoria “active financiare la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere” sunt titluri, care fie au fost achiziționate pentru a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei intermediatorului, fie sunt titluri incluse într-un portofoliu în care există un model de tranzacționare în scopul obținerii de profit.

Investițiile financiare incluse în categoria dată sunt recunoscute inițial la valoarea justă. După recunoașterea inițială, sunt evaluate la valoarea justă pe baza prețurilor înregistrate pe piața organizată.

Toate câștigurile sau pierderile realizate sau nerealizate aferente sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere. Veniturile din dividende aferente valorilor mobiliare respective sunt incluse în venituri din dividende în contul de profit sau pierdere.

b) *la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global*

Reieșind din modelul de afacere al Băncii precum și din scopul pentru care Banca face o investiție în instrumente de capital, Banca poate lua decizia irevocabilă de a clasifica investițiile în categoria „la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global”. Acestea sunt recunoscute inițial la valoarea justă.

c) *Investițiile în sucursale.*

Investițiile în sucursale se clasifică reieșind din cota deținută în capitalul acestora.

Investițiile în sucursale sunt recunoscute inițial la cost în conformitate cu prevederile IAS 27, iar ulterior sunt testate pentru depreciere.

Veniturile din dividende sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere în perioada de gestiune.

5.14.3 Determinarea valorii juste

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea investiției financiare, la data evaluării, în condițiile curente de piață (adică un preț de ieșire), indiferent dacă respectivul preț este direct observabil sau este estimat utilizând o altă tehnică de evaluare.

Pentru evaluarea valorii juste se stabilește o ierarhie a valorii juste care se clasifică pe trei niveluri după cum urmează:

I. nivelul prioritar îl ocupă prețurile cotate pe piețele active ale investiției financiare (date de intrare de nivelul 1). Astfel, un preț cotat pe o piață activă oferă cea mai fiabilă dovadă a valorii juste și trebuie utilizat ori de câte ori este disponibil, fără ajustări, pentru evaluarea valorii juste.

II. Atunci când nu este disponibil un preț cotat pentru investițiile financiare banca trebuie să evalueze valoarea justă a acestora din perspectiva participantului de pe piață care deține elementul identic sub formă de activ, la data de evaluare, și anume:

(a) prețurile cotate pentru active similare pe piețe active.

(b) prețurile cotate pentru active identice sau similare pe piețe care nu sunt active.

III. Atunci când nu este disponibil un preț cotat pentru investiția financiară al entității similar(e) sau identic(e), Banca va evalua valoarea justă utilizând o altă tehnică de evaluare, o abordare pe bază de venit (de exemplu, tehnica valorii actualizate, care ține cont de fluxurile de trezorerie viitoare pe care un participant de pe piață estimează că le va primi ca urmare a deținerii, sub formă de activ a instrumentului de capitaluri proprii). Tehnicile de evaluare care transformă valorile viitoare (de exemplu, fluxuri de trezorerie sau venituri și cheltuieli) într-o singură valoare curentă (adică actualizată). Evaluarea la valoarea justă se efectuează pe baza valorii indicate de așteptările actuale ale pieței privind acele valori viitoare.

Totuși, investițiile în capital clasificate în categoria „la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global”, pentru care nu există o piață activă, precum și scopul investiției nu este generarea fluxurilor de numerar, ci de a îmbunătăți calitatea serviciilor bancare, sau efectuarea investiției ține de o obligativitate legislativă de a deveni participant, valoarea justă se consideră a fi costul investiției.

Schimbările în valoarea justă pentru investițiile în capital clasificate în categoria „la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global” sunt recunoscute în la alte elemente ale rezultatului global.

5.15 Investiții în valori mobiliare de stat și certificatele Băncii Naționale a Moldovei

În dependență de modelul de afaceri, investițiile în valori mobiliare de stat sunt clasificate de către bancă în una din categoriile următoare:

- la cost amortizat;
- la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere;

- la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global.

Valoarea justă este valoarea la care poate fi tranzacționat un activ sau la care o datorie ar putea fi stinsă, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective. Valoarea justă este prețul curent oferit de cumpărător pentru activele financiare și prețul cerut de vânzător pentru obligațiile financiare ce sunt cotate pe o piață activă.

Investițiile în valori mobiliare de stat și certificatele Băncii Naționale a Moldovei pot fi clasificate în una din următoarele categorii:

a) la cost amortizat

Investițiile în valori mobiliare de stat și/sau certificatele Băncii Naționale a Moldovei și/sau investițiile în alte titluri de datorie ținute la cost amortizat sunt investițiile care poartă plăți fixe sau determinabile și cu o scadență fixă pe care banca are intenția și capacitatea de a le păstra până la scadență. După recunoașterea inițială, investițiile financiare păstrate până la scadență sunt ulterior recunoscute la costul amortizat utilizând metoda dobânzii efective, minus provizionul pentru depreciere.

Costul amortizat este calculat luând în considerație orice reducere sau primă la achiziționare și plățile care sunt parte integrală a dobânzii efective. Amortizarea este inclusă în venitul din dobânzi. Pierderea parvenită în urma deprecierei acestor tipuri de investiții sunt recunoscute ca pierderi din depreciere la investițiile financiare în situația rezultatului global.

b) la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere

Investițiile în titlurile de plasament care au ca scop obținerea unor profituri în termene restrânse (scop comercial) sunt incluse în categoria “active financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere”.

Aceste valori mobiliare fie au fost achiziționate pentru a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei intermediatorului, fie sunt titluri incluse într-un portofoliu în care există un model de tranzacționare în scopul obținerii de profit.

Valorile mobiliare clasificate în categoria „la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere” sunt recunoscute inițial la valoarea justă. După recunoașterea inițială sunt evaluate la valoarea justă pe baza prețurilor înregistrate pe piața organizată.

Toate câștigurile sau pierderile realizate sau nerealizate aferente sunt recunoscute în venit financiar în situația rezultatului global. Veniturile din dobânzi aferente valorilor mobiliare respective sunt incluse în venituri din dobânzi în situația rezultatului global.

Toate achizițiile și vânzările de titluri de trezorerie ce prevăd livrarea într-un interval de timp prevăzut de reglementări sau de practicile de piață sunt recunoscute la data decontării.

c) la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global

Toate investițiile care nu au fost clasificate ca valori mobiliare la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere sunt clasificate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global. Toate procurările și vânzările de investiții, care trebuie transmise în perioada de timp stabilită de legislație sau convențiile de piață sunt recunoscute la data decontării. Acestea sunt recunoscute inițial la valoarea justă.

Ulterior recunoașterii inițiale, aceste valori mobiliare sunt reevaluate la valoarea lor justă.

Valorile juste sunt bazate pe prețurile cotate sau sunt estimate pe baza modelelor fluxului de numerar și a coeficienților care reflectă circumstanțele specifice ale emitentului. Schimbările în valoarea justă pentru instrumentele financiare clasificate în categoria „la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global” sunt recunoscute la alte rezultate globale. Dobânda pentru investițiile disponibile pentru vânzare este raportată la venituri din dobânzi.

5.16 Imobilizări corporale

Imobilizările corporale sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Durata de viață utilă și valoarea reziduală a imobilizărilor corporale se revizuiesc cel puțin o dată în an la fiecare sfârșit de exercițiu financiar.

Imobilizările corporale sunt înregistrate la valoarea costului minus amortizarea acumulată și pierderile din deprecierea valorii, cu excepția grupelor „Clădiri”, „Terenuri de pământ” - care sunt înregistrate la valoare reevaluată.

Terenurile și clădirile sunt supuse reevaluării cu o anumită regularitate pentru a asigura ca valoarea contabilă a activului să nu difere semnificativ de valoarea care ar fi determinată la finele perioadei de raportare prin metoda valorii juste.

Dacă un element al imobilizărilor corporale este reevaluat, atunci întreaga clasă din care face parte acest element va fi reevaluată.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este majorată ca urmare a unei reevaluări, această majorare va fi înregistrată direct la creditul conturilor de capitaluri proprii sub titlul de “diferențe din reevaluare”. Cu toate acestea, majorarea constatată din reevaluare va fi recunoscută în profit și pierdere în măsura în care aceasta compensează o descreștere din reevaluarea aceluiași activ recunoscută anterior în profit și pierdere.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este diminuată ca urmare a unei reevaluări, această diminuare va fi recunoscută în profit și pierdere. Cu toate acestea, diminuarea rezultată din reevaluare va fi scăzută direct din proprietatea imobiliară la capitolul din reevaluare corespunzător aceluiași activ, în măsura în care există sold creditor în surplusul din reevaluare pentru acel activ. Surplusul din reevaluarea aferent activului reevaluat inclus în capital este transferat la profit nerepartizat când activul este derecunoscut.

Cheltuielile privind reparațiile și întreținerea sunt înregistrate ca cheltuieli operaționale la momentul realizării lor. Cheltuielile ulterioare privind imobilizările corporale sunt recunoscute ca active doar dacă acele cheltuieli îmbunătățesc condiția activului peste standardul de performanță evaluat inițial.

Acolo unde valoarea contabilă a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat parțial la valoarea recuperabilă. Câștigurile și pierderile din vânzarea imobilizărilor corporale sunt determinate prin referință la valoarea contabilă și sunt înregistrate ca alte venituri curente.

Amortizarea

Amortizarea se calculează prin metoda liniară odată cu punerea în funcție a activelor pe toată durata estimată de funcționare utilă, utilizând următoarele durate de exploatare:

Active	Ani
1.Clădiri	33-50
2.Moderinizări aduse activelor închiriate	4-15
3.Bancomate	4
4.Echipamente și instalații	4-8
5.Calculatoare	4
6.Vehicule	7

Durata de funcționare se stabilește de către Bancă, prin hotărârea Comitetului de Conducere al Băncii, în mod independent periodic, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea

reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparație și întreținerii activelor, tendințele actuale de dezvoltare în domeniul tehnologiei sau pentru fabricarea noilor produse sau prestarea noilor servicii. Durata de funcționare utilă a imobilizărilor corporale amortizabile poate fi mai scurtă decât durata fizică de serviciu.

5.17 Active imobilizate deținute în vederea vânzării

Un activ imobilizat este clasificat drept deținut în vederea vânzării dacă valoarea sa contabilă va fi recuperată printr-o tranzacție de vânzare și nu prin utilizarea sa continuă. Un activ imobilizat deținut în vederea vânzării trebuie să corespundă următoarelor criterii:

5.17.1 să fie disponibil în vederea vânzării imediate;

5.17.2 există un plan de vânzare a activului;

5.17.3 vânzarea activului trebuie să fie foarte probabilă;

5.17.4 să se preconizeze că vânzarea va îndeplini criteriile de recunoaștere drept vânzare finalizată în termen de un an de la data clasificării.

Un activ imobilizat deținut în vederea vânzării este înregistrat la valoarea cea mai mică dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus eventualele costuri generate de vânzare. În cazul când valoarea justă a activului ce urmează a fi reclasificat este mai mică decât valoarea contabilă, activul imobilizat urmează să fie reevaluat până la clasificarea activului drept deținut în vederea vânzării, în conformitate cu IFRS-urile aplicabile.

Un activ imobilizat deținut pentru vânzare, ce nu a fost comercializat timp de un an de la data clasificării, încetează a fi clasificat drept deținut pentru vânzare, acestea fiind reclasificate în stocuri de mărfuri și materiale, imobilizări corporale, imobilizări necorporale ș.a. în dependență de caracteristicile activelor și intenția Băncii privind utilizarea lor ulterioară.

5.18 Stocuri

Stocurile sunt înregistrate inițial la cost, care include costurile de achiziție, costurile de conversie, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent.

Stocurile se evaluează la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă.

Valoarea realizabilă netă este prețul de vânzare estimat pe parcursul desfășurării normale a activității, minus costurile estimate pentru finalizare și costurile estimate necesare efectuării vânzării.

Evidența stocurilor de mărfuri și materiale se ține pe fiecare tip, grupă de materiale omogene și persoana gestionară.

În componența stocurilor de mărfuri și materiale se includ materialele destinate consumului și prestării serviciilor și obiectele de mică valoare și scurtă durată (OMVSD).

Obiecte de mică valoare și scurtă durată (OMVSD) sunt active, valoarea unitară a cărora este mai mică decât plafonul stabilit de legislație, indiferent de durata de exploatare sau cu o durată de serviciu mai mică de un an, indiferent de valoarea unei unități.

Pentru OMVSD, valoarea unitară a cărora este egală sau depășește suma de 3000 lei, în cazul livrării de la depozit în exploatare, amortizarea se calculează în proporție de 100% din costul acestora diminuat cu valoarea reziduală.

Obiectele de mică valoare și scurtă durată valoarea cărora este mai mică de 3000 lei urmează să fie trecute la cheltuieli pe măsura predării acestor obiecte de la depozit în exploatare fără înregistrarea în registrele de evidență cantitativă.

Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul de întreținere a activelor și la prestarea serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării, separat pe fiecare tip de activ, serviciu sau altă destinație.

5.19 Imobilizări necorporale

5.19.1 Imobilizările necorporale reprezintă costuri pentru achiziția de programe informatice, brevete și licențe, ce sunt amortizate folosind metoda liniară pe parcursul celei mai veridice estimări a duratei de funcționare utilă (maximum 20 ani). Cheltuiala cu amortizarea activelor nemateriale este recunoscută în situația de profit sau pierdere.

Imobilizări necorporale sunt recunoscute inițial la cost. Costul imobilizărilor necorporale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare nereturnabile, precum și toate cheltuielile direct atribuite pregătirii activului pentru folosire. Costurile asociate dezvoltării sau menținerii elementelor de programe informatice sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care sunt efectuate.

După recunoașterea inițială imobilizările necorporale sunt evaluate la costul său diminuat cu orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.

Pentru imobilizările necorporale durata de funcționare utilă se revede anual și se modifică prin dispoziția președintelui Comitetului de Conducere al Băncii, prezentată de departamentul responsabil.

În cazul în care valoarea contabilă a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.

5.19.2 Banca recunoaște în situațiile financiare consolidate **fondul comercial**, evaluat drept valoarea cu care suma de la lit. a) depășește suma de la lit. b):

a) valoarea agregată a:

1. contraprestației transferate evaluate în conformitate cu IFRS 3, care prevede, în general, utilizarea valorii juste de la data achiziției;
2. valorii oricăror interese care nu controlează în entitatea dobândită, evaluate în conformitate cu IFRS 3; și
3. într-o combinație de întreprinderi realizată în etape, a valorii juste de la data achiziției a participației în capitalurile proprii deținute anterior de dobânditor în entitatea dobândită.

b) valorile nete de la data achiziției ale activelor identificabile dobândite și ale datoriilor asumate evaluate în conformitate cu IFRS 3.

5.19.3 Banca estimează la fiecare dată de raportare dacă există indici ale deprecierei fondului comercial.

5.19.4 Dacă fondul comercial a fost alocat unei unități generatoare de numerar și dacă entitatea cedează o activitate din cadrul acelei unități, acel fond comercial asociat activității trebuie să fie:

- a) inclus în valoarea contabilă a activității, cu ocazia determinării câștigului sau pierderii din cedare; și
- b) evaluat pe baza valorilor relative ale activității cedate și părții menținute din unitatea generatoare de numerar, cu excepția cazului în care entitatea poate demonstra că există o altă metodă care reflectă mai bine fondul comercial asociat activității cedate.

5.20 Instrumente financiare derivate

Instrumente financiare derivate, inclusiv contractele în valuta străină, contractele forward, swap-valutar, opțiuni și alte instrumente derivate sunt inițial recunoscute în bilanțul contabil la cost, în cazul în care Banca devine o parte a obligațiilor contractuale a instrumentului, ulterior se

reevaluează la valoarea justă. Toate derivatele sunt contabilizate ca active, atunci când valorile juste sunt pozitive, și ca obligațiuni, când valorile juste sunt negative.

Valoarea justă a contractelor forward de valută este calculată prin referința la ratele de schimb forward existente pentru contractele cu scadențe similare.

Unele instrumente financiare derivate pot fi incorporate în alte instrumente financiare, precum contractele în valuta străină într-un contract de bază, care nu reprezintă un instrument financiar și sunt contabilizate ca instrumente financiare derivate separate în cazul în care caracteristicile și riscurile economice nu sunt strâns legate de cele ale contractului de bază și contractul de bază nu este evaluat la valoarea justă cu pierderi sau profit nerealizat.

Schimbările în valoarea justă a instrumentului financiar derivat sunt înregistrate în contul de profit sau pierderi.

5.21 Investiții imobiliare

O investiție imobiliară este o proprietate imobiliară (un teren, o clădire, sau o parte a unei clădiri, sau ambele) deținută (de proprietar sau de locatar în temeiul unui contract de leasing financiar) mai degrabă pentru a obține venituri din chirii sau pentru creșterea valorii capitalului, sau ambele, decât pentru a fi utilizată pentru producerea, furnizarea de bunuri, servicii sau în scopuri administrative sau pentru a fi vândută pe parcursul desfășurării normale a activității.

Banca recunoaște o investiție imobiliară inițial la cost care include și costurile de tranzacționare.

După recunoașterea inițială investițiile imobiliare sunt evaluate la valoarea justă.

5.22 Creanțe și alte datorii

La această categorie sunt înregistrate sume semnificative ce prezintă costurile aferente procedurilor juridice (taxele de stat) și cheltuieli aferente averii luate în posesie, precum și alte creanțe și datorii aferente activității economice și financiare a Băncii.

Creanțele și datoriile se înregistrează în evidență la valoarea nominală și se reflectă în rapoartele financiare la data efectuării tranzacției.

Evidența creanțelor și datoriilor se ține separat pe fiecare debitor sau/și creditor și tip de valută.

Pentru astfel de creanță, IFRS 9 impune determinarea valorilor recuperabile și recunoașterea pierderilor din deprecierea activelor. Valoarea recuperabilă se calculează prin actualizarea fluxurilor viitoare de numerar aferente activului. Fluxurile anticipate de numerar se prognozează în baza modelului istoric de colectare, înregistrat în anii precedenți și actualizat utilizându-se rata medie a dobânzii la portofoliul de credite acordate de Bancă în MDL. Ajustările rezultatelor perioadei de raportare se efectuează prin contul de profit și pierderi.

Sumele datoriilor aferente obligațiilor Băncii față de creditorii săi, la data onorării acestora se trec la scăderi (se diminuează) după transferarea lor în favoarea persoanelor fizice sau/și juridice. Datoriile, pentru care termenul de prescripție, stabilit prin legislația în vigoare, a expirat, și nu sunt solicitate de către creditor, se raportează la venituri în baza dispozițiilor semnate de persoanele împuternicite.

5.23 Împrumuturi

Împrumuturile sunt recunoscute inițial la valoarea justă, diminuată cu costurile tranzacției suportate. Ulterior, împrumuturile sunt evaluate la costul amortizat, iar orice diferență între încasările nete și valoarea de răscumpărare este recunoscută în situația rezultatului global pe perioada scursă până la maturitatea folosind metoda dobânzii efective.

5.24 Datorii către clienți

Datoriile către clienți sunt datorii nederivate către persoane fizice, de stat sau persoane juridice și sunt contabilizate la cost amortizat.

Datoriile către autoritățile publice se includ în datoriile către clienți și cuprind conturi curente ale Ministerului de Finanțe a Moldovei și conturile de depozit ale Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Naționale de Asigurări în Medicină care sunt înregistrate la cost amortizat, folosind metoda dobânzii efective.

5.25 Contracte de vânzare și re-procurare

Acordurile de vânzare și răscumpărare (REPO) sunt înregistrate ca tranzacții de finanțare asigurate și sunt incluse la valori mobiliare. Diferențele prețurilor de vânzare și răscumpărare sunt înregistrate ca dobânzi și acumulate peste termenul REPO. Valorile mobiliare achiziționate în cadrul acordului pentru revânzare (REPO reversat) sunt înregistrate ca credite și avansuri.

5.26 Capital propriu și rezerve

Capitalul propriu al Băncii include:

- a) acțiunile ordinare;
- b) capitalul suplimentar;
- c) capitalul de rezervă;
- d) profitul nedistribuit.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate.

Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării Generale a Acționarilor Băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului Băncii.

Acțiunile ordinare de teaur sunt răscumpărate de la acționari. Acțiunile de teaur micșorează numărul acțiunilor ordinare plasate și nu dau dreptul la primirea dividendelor.

Acțiunile de teaur achiziționate sau răscumpărate în scop de a reduce capitalul social al Băncii urmează a fi anulate după înregistrarea modificărilor respective în statutul Băncii. Acțiunile de teaur achiziționate sau răscumpărate în alt scop decât cel de reducere a capitalului social, precum și alte acțiuni plasate ale Băncii, luate din aceasta cu titlu de cautiune, nu vor depăși 10% din capitalul social al Băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor Băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea Generală a Acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor Băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiunilor Băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

Creșterea de capital se constată la depășirea sumei rezultate din vânzarea, schimbul sau înstrăinarea prin alt mod asupra bazei valorice a activului de capital.

Pierderea de capital se constată la depășirea bazei valorice a activului de capital asupra sumei rezultate din vânzarea, schimbul sau înstrăinarea prin alt mod.

Nu se recunosc veniturile sau cheltuielile în situația rezultatului global, provenite din procurare, vânzare, emisie sau anulare a instrumentelor de capital.

5.27 Profit nedistribuit (pierdere neacoperită)

Profitul sau pierderea se determină ca diferența dintre veniturile și cheltuielile Băncii, indiferent de data încasării sau plății lor.

Repartizarea profitului se efectuează conform hotărârii Adunării Generale a Acționarilor: la plata dividendelor, la formarea capitalului de rezervă, la acoperirea pierderilor perioadei curente, la sumele corectărilor efectuate până la aprobarea profitului nedistribuit de către adunarea acționarilor.

Indicii financiari privind profitul nedistribuit se prezintă în situațiile financiare: situația poziției financiare, situația rezultatului global, situația modificărilor în capitalul propriu.

5.28 Deprecierea valorii activelor nefinanciare

Banca estimează la fiecare dată de raportare dacă există indici ale deprecierei activelor. În cazul în care sunt identificați astfel de indici, sau când testarea anuală a deprecierei pentru careva active este cerută, Banca estimează valoarea recuperabilă a activului. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar (UGN) reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a UGN depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare. Pentru a determina valoarea de utilizare, fluxurile de trezorerie viitoare sunt actualizate la valoarea lor prezentă utilizând rata de actualizare înainte de impozitare ce reflectă estimările curente ale pieței aferente valorii-timp a banilor și riscurile specifice aferente activului. Pentru determinarea valorii reale minus costurile de realizare este utilizată o tehnică de evaluare potrivită. Aceste calcule sunt coroborate cu evaluările multiple sau altor indicatori ai valorii juste.

5.29 Garanții financiare

În cursul activității economice ordinare Banca emite garanții financiare ce includ acreditive, garanții și angajamente de acceptare. Garanțiile financiare sunt recunoscute inițial în situațiile financiare la valoarea justă, în “Alte obligațiuni”, fiind valoarea câștigului primit. Ulterior recunoașterii inițiale, datoria Băncii aferentă fiecărei garanții este determinată la valoarea cea mai mare între suma inițial recunoscută, diminuată, unde este cazul, cu amortizarea cumulată, recunoscută în situația de profit sau pierdere și alte elemente ale rezultatului global și estimarea cheltuielilor necesare pentru a acoperi orice obligație financiară apărută în rezultatul garanției.

Orice creștere a obligațiunilor aferente garanțiilor financiare este înregistrată în situația de profit sau pierdere și alte elemente ale rezultatului global în “Deprecierea valorii creditelor”. Câștigul primit (și costurile suportate) este recunoscut la situația de profit sau pierdere în “Venit din comisioane” și, respectiv „Cheltuieli cu comisioane” în baza metodei liniare pe tot parcursul termenului unei garanții.

5.30 Datorii și active contingente

Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Ele sunt prezentate în note, cu excepția cazurilor în care posibilitatea unei ieșiri de beneficii economice este îndepărtată.

Activele contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare, dar sunt dezvăluite când o intrare de beneficii este probabilă.

5.31 Provizioane

Banca recunoaște provizioane atunci când are obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficii economice ca rezultat al unor evenimente trecute și atunci când o estimare rezonabilă a obligației poate fi făcută.

5.32 Impozitarea

5.32.1 Impozitul pe profit include totalitatea impozitelor care se stabilesc asupra profiturilor impozabile.

Un provizion este constituit pentru toate obligațiile probabile de impozitare derivând din legislația națională în vigoare.

Diferențele între raportarea financiară în conformitate cu IFRS și reglementările fiscale locale generează diferențe între valorile activelor și datoriilor și baza lor fiscală, astfel generând un activ amânat sau o datorie amânată privind plata impozitului pe profit. Activul amânat sau datoria amânată este reflectată în evidența contabilă în conformitate cu IAS 12 “Impozitul pe profit”, pentru acele diferențe temporare ce apar ca diferență între baza de calcul a impozitului pentru active și datorii, și valoarea determinată pentru întocmirea situațiilor financiare conform IFRS.

Activele și datoriile amânate privind impozitul pe profit sunt calculate utilizând ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, pe baza cotelor de impozitare aprobate sau substanțial aprobate la data bilanțului. Activele amânate privind impozitul pe profit sunt recunoscute pentru toate diferențele temporare deductibile, activele și pierderile neutilizate privind impozitul pe profit în măsura în care există probabilitatea unui profit impozabil disponibil, din care să se utilizeze toate diferențele temporare deductibile și activele și pierderile neutilizate privind impozitul pe profit.

5.32.2 Achitarea impozitului pe profit în rate

Achitarea impozitului pe profit în rate se va efectua nu mai târziu de 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie ale anului fiscal, în sume egale cu $\frac{1}{4}$ din suma impozitului ce urma să fie plătit pentru anul precedent.

Pentru anul 2019 cota impozitului pe profit constituie 12% din venitul impozabil.

5.33 Câștiguri și pierderi

Veniturile și cheltuielile din dobânzi pentru toate instrumentele financiare purtătoare de dobânzi, sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere.

Pentru instrumentele financiare evaluate la cost amortizat, pentru care pot fi predefinite fluxurile de mijloace bănești, recunoașterea veniturilor din dobânzi se efectuează la rata dobânzii efective. Pentru activele financiare ținute la cost amortizat pentru care nu pot fi previzionate fluxurile viitoare de mijloace bănești, veniturile din dobânzi se recunosc liniar, luând în considerare dobânda nominală și comisioanele care fac parte din costul amortizat al instrumentului.

Un câștig sau o pierdere aferent(ă) unui activ financiar care este evaluat la costul amortizat și nu face parte dintr-o relație de acoperire împotriva riscurilor, trebuie recunoscut(ă) în profit sau pierdere atunci când activul financiar este derecunoscut, reclasificat prin procesul de amortizare sau pentru a recunoaște câștigurile sau pierderile din depreciere. Un câștig sau o pierdere aferent(ă) unei datorii financiare care este evaluată la costul amortizat și nu face parte dintr-o relație de acoperire împotriva riscurilor, trebuie recunoscut(ă) în profit sau pierdere atunci când datoria financiară este derecunoscută și prin procesul de amortizare. Comisioanele pentru angajamentele de creditare care sunt probabile de a fi acordate, sunt amânate (împreună cu costurile aferente directe) și sunt recunoscute ca ajustare la rata efectivă a dobânzii la credite.

Comisioanele sunt de regulă recunoscute pe baza contabilității de angajamente la momentul prestării serviciului respectiv. Comisioanele obținute din negocieri, sau din participarea în negocierea unei tranzacții cu o terță parte, astfel ca aranjarea unei achiziții de acțiuni sau de alte participații, precum și achiziția sau vânzarea participațiilor – sunt recunoscute la data finalizării tranzacției. Alte comisioane încasate din prestarea serviciilor de către Bancă, inclusiv cele de administrare investițională, brokeraj sau comisioane de deservire sunt recunoscute pe măsura prestării în contul de profit sau pierdere. Alte comisioane plătite se referă în principal comisioanelor

tranzacționale și de prestare a serviciilor, care sunt reflectate la cheltuieli pe măsura recepționării acestora.

Alte venituri operaționale, precum și cheltuieli generale și administrative sunt recunoscute pe baza contabilității de angajamente.

5.34 Costuri aferente pensiilor și beneficii oferite angajaților

Banca efectuează contribuții către fondurile înființate în Republica Moldova pentru pensii, asistență medicală și beneficii aferente șomajului calculate în baza salariilor tuturor angajaților Băncii. Banca nu participă la nici un alt plan de pensii nu are nici o obligație de a oferi alte beneficii foștilor sau actualilor angajați.

5.35 Venit din tranzacții în valută străină

Acesta cuprinde câștigurile nete realizate din tranzacționarea activelor și datoriilor în valută străină și include diferența de conversie valutară.

5.36 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină

Activele și pasivele în valută străină exprimate în MDL, se reflectă la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data de raportare.

Tranzacțiile în valută străină se contabilizează la data valutării și la rata de schimb, stipulate de părți pentru înregistrarea mijloacelor bănești în conturile partenerilor. Diferențele de curs care provin din decontarea tranzacțiilor la cursuri diferite de cele de la data tranzacției, precum și diferențele de curs valutar nerealizate din active și obligațiuni monetare în valuta străină nedecontate sunt recunoscute în situația de profit sau pierdere.

5.37 Leasing

La inițierea unui contract, banca evaluează dacă acest contract este sau include un leasing. Contractul este sau conține un leasing dacă acest contract acordă dreptul de a controla utilizarea unui activ identificat pentru o anumită perioadă de timp în schimbul unei contravalori. Banca evaluează dacă un contract conține sau nu un leasing pentru fiecare componentă de leasing în parte.

5.37.1 Leasing operațional și/sau leasing financiar – banca în calitate de locatar

La data începerii derulării, banca în calitate de locatar recunoaște un activ aferent dreptului de utilizare și o datorie care decurge din contractul de leasing.

La data începerii derulării, banca evaluează la cost activul aferent dreptului de utilizare. Costul activului aferent dreptului de utilizare trebuie să includă:

- (a) valoarea evaluării inițiale a datoriei care decurge din contractul de leasing;
- (b) orice plăți de leasing efectuate la data începerii derulării sau înainte de această dată, minus orice stimulente de leasing primite;
- (c) orice costuri directe inițiale suportate de către locatar; și
- (d) o estimare a costurilor care urmează să fie suportate de către locatar pentru demontarea și înlăturarea activului-suport, pentru restaurarea locului în care este situat acesta sau pentru aducerea activului-suport la condiția impusă în termenii și condițiile contractului de leasing, cu excepția cazului în care aceste costuri sunt suportate pentru producerea stocurilor.

La data începerii derulării, banca în calitate de locatar evaluează datoria care decurge din contractul de leasing la valoarea actualizată a plăților de leasing ce nu sunt achitate la acea dată. Plățile de leasing trebuie să fie actualizate utilizând rata dobânzii implicită în contractul de leasing dacă această rată poate fi determinată imediat. Dacă această rată nu poate fi determinată imediat, banca în calitate de locatar utilizează rata marginală de împrumut.

La evaluarea inițială a contractelor de leasing operațional, banca va clasifica contractele de locațiune, fiind în calitate de locatar, în conformitate cu *IFRS 16 Contracte de leasing* doar acele contracte, care întrunesc una din următoarele condiții:

- contractul are o valoare mai mare de 100 000 lei (una sută mii lei);
- contractul are o durată mai mare de 1 an.

Dacă contractul este încheiat cu autorități ale administrației publice locale sau întreprinderile de stat, acestea nu sunt evaluate în conformitate cu IFRS 16.

Dacă contractul de locațiune în cadrul leasingului operațional, are clauză de prelungire automată, atunci termenul contractului se consideră a fi la prima recunoaștere pe durata contractului + 1 an.

Dacă în contractul de locațiune nu este stabilită rata dobânzii implicite, banca va utiliza în calitate de rată marginală de împrumut, rata medie la depozitele atrase de către bancă de la persoane fizice după valute și scadențe.

Amortizarea activului aferent dreptului de utilizare se efectuează liniar pe toată durata de viață a contractului.

Cheltuielile aferente plăților de locațiune ale contractelor care nu sunt recunoscute și evaluate în conformitate cu IFRS 16, vor fi clasificate în contul de profit sau pierdere drept cheltuieli de arendă.

5.37.2 Leasing operațional – banca în calitate de locator

Un contract de leasing este clasificat drept leasing operațional dacă nu transferă în esență toate riscurile și recompensele aferente dreptului de proprietate asupra unui activ-suport.

Dacă din caracteristicile contractului reiese clar că leasingul nu transferă în esență toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra activului-suport, atunci leasingul este clasificat drept operațional.

Banca în calitate de locator recunoaște plățile de leasing aferente contractelor de leasing operațional la venituri pe o bază liniară.

5.37.3 Leasing financiar (Banca drept locator)

Un contract de leasing este clasificat drept leasing financiar dacă transferă în esență toate riscurile și recompensele aferente dreptului de proprietate asupra unui activ-suport. Un contract de locațiune este clasificat drept leasing financiar dacă:

- (a) contractul de leasing transferă locatarului titlul de proprietate asupra activului-suport până la sfârșitul duratei contractului de leasing;
- (b) locatarul are opțiunea de a cumpăra activul-suport la un preț preconizat a fi suficient de scăzut față de valoarea justă la data la care opțiunea devine exercitabilă încât, la data inițierii contractului de leasing, există certitudinea rezonabilă că opțiunea va fi exercitată;
- (c) durata contractului de leasing acoperă, în cea mai mare parte, durata de viață economică a activului-suport, chiar dacă titlul de proprietate nu este transferat;
- (d) la data inițierii contractului de leasing, valoarea actualizată a plăților de leasing este cel puțin egală cu întreaga valoare justă a activului-suport; și
- (e) activul-suport are un caracter atât de specializat încât numai locatarul îl poate utiliza fără modificări majore.

Aspectele ce indică situații care, individual sau corelate, pot, de asemenea, să conducă la clasificarea unui leasing drept leasing financiar sunt:

- (a) dacă locatarul poate rezilia contractul de leasing, pierderile locatorului generate de rezilierea contractului sunt suportate de locatar;

(b) câștigurile sau pierderile rezultate din variația valorii juste reziduale cad în sarcina locatarului (de exemplu, sub forma unei reduceri a chiriei echivalente cu cea mai mare parte a încasărilor din vânzare la sfârșitul contractului de leasing); și

(c) locatarul are capacitatea de a continua leasingul pentru o a doua perioadă, la o chirie substanțial mai redusă decât chiria pieței.

La data începerii derulării unui contract de leasing, banca recunoaște, în situația poziției financiare, activele deținute în sistem de leasing financiar și le prezintă drept o creanță la o valoare egală cu investiția netă în leasing.

La evaluare inițială banca în calitate de locator utilizează rata dobânzii implicită în contractul de leasing pentru a evalua investiția netă în leasing. Costurile directe inițiale sunt incluse în evaluarea inițială a investiției nete în leasing și reduc valoarea venitului recunoscut pe durata contractului de leasing.

Veniturile din finanțare pe durata contractului de leasing se reflectă la o rată periodică constantă de rentabilitate aferentă investiției nete în leasing a locatorului. Banca aplică principiile și procedurile pentru derecunoaștere și depreciere în cazul unei investiții nete în leasing în conformitate cu prevederile IFRS 9, după cum este descris în punctul 5.12 al prezentei Politici. Valorile reziduale negarantate estimate folosite la calculul investiției brute în leasing se revizuiesc periodic, aceasta corectează alocarea venitului de-a lungul duratei contractului de leasing.

5.38 Dividende

Dividendele spre plată se înregistrează după ce sunt aprobate la Adunarea Generală anuală a Acționarilor Băncii.

5.39 Părți afiliate

O parte afiliată este o persoană sau o entitate care este afiliată entității care își întocmește situațiile financiare.

5.39.1 persoană sau un membru apropiat al familiei persoanei respective este afiliat(ă) unei entități raportoare dacă acea persoană:

- a) deține controlul sau controlul comun asupra entității raportoare;
- b) are o influență semnificativă asupra entității raportoare; sau
- c) este un membru al personalului-cheie din conducerea entității raportoare sau a societății-mamă a entității raportoare;

5.39.2 entitate este afiliată unei entități raportoare dacă întrunește oricare dintre următoarele condiții:

- a) entitatea și entitatea raportoare sunt membre ale aceluiași grup (ceea ce înseamnă că fiecare societate-mamă, filială și filială din același grup este legată de celelalte).
- b) o entitate este entitate asociată sau asociere în participație a celeilalte entități (sau entitate asociată sau asociere în participație a unui membru al grupului din care face parte cealaltă entitate).
- c) ambele entități sunt asocieri în participație ale aceluiași terț.
- d) o entitate este o asociere în participație a unei entități terțe, iar cealaltă este o entitate asociată a entității terțe.

- e) entitatea este un plan de beneficii postangajare în beneficiul angajaților entității raportoare sau ai unei entități afiliate entității raportoare. În cazul în care chiar entitatea raportoare reprezintă ea însăși un astfel de plan, angajatorii sponsori sunt, de asemenea, afiliați entității raportoare.
- f) entitatea este controlată sau controlată în comun de o persoană identificată la subpunctul 5.39.1.
- g) o persoană identificată la subpunctul 5.39.1 (litera a) influențează semnificativ entitatea sau este un membru al personalului-cheie din conducerea entității (sau a societății-mamă a entității).

O tranzacție cu părțile afiliate reprezintă un transfer de resurse, servicii sau obligații între părțile afiliate, indiferent dacă se facturează sau nu un preț.

5.40 Ajustarea Situațiilor financiare ale băncii și ale grupului

În cazul în care are loc un fapt economic, eveniment, tranzacție, operațiune care se efectuează și/sau se înregistrează în altă perioadă gestionară decât cea la care se referă, situațiile financiare se ajustează până la semnarea și aprobarea acestora în condițiile și cazurile stabilite în actele normative interne ale băncii.

CAPITOLUL VI. DISPOZIȚII FINALE

- 6.1** Prezentele Politici se aprobă de către Consiliul Băncii.
- 6.2** Prezentele Politici intră în vigoare din data 01.01.2019.
- 6.3** Prezentele Politici dețin clasa de confidențialitate “publică”.
- 6.4** Politicile contabile se publică pe pagina web a Băncii.

Anexa nr. 1

*la Politicile contabile ale BC „Moldova-Agroindbank” S.A.
pentru anul 2019*

**Lista actelor normative aplicate în domeniul evidenței contabile ale BC
Moldova-Agroindbank S.A.**

1. Regulamentul privind inventarierea în BC „Moldova-Agroindbank” S.A, aprobat în ordinea stabilită în Bancă.
2. Norme privind evidența contabilă a imobilizărilor corporale și a imobilizărilor necorporale, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
3. Norme privind evidența contabilă a operațiunilor cu carduri, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
4. Normele privind reflectarea în evidența contabilă a formularelor de carnete de muncă, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
5. Norme privind evidența contabilă a operațiunilor de retribuire a muncii, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
6. Norme privind evidența contabilă a operațiunilor de creditare, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
7. Norme privind evidența contabilă a sumelor cu caracter neidentificat, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
8. Norme privind evidența contabilă a operațiunilor în valută străină, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
9. Ghid privind reflectarea în evidența contabilă a operațiunilor cu valori mobiliare corporative, inclusiv valorile mobiliare emise de Bancă, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
10. Norme privind evidența contabilă a operațiunilor cu valorile mobiliare de stat și valorile mobiliare emise de Banca Națională a Moldovei și alte valori mobiliare emise de Guvernele altor state, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
11. Norme privind evidența contabilă a operațiunilor cu instituțiile financiare internaționale, băncile licențiate și alți creditori, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
12. Norme privind evidența contabilă a stocurilor de mărfuri, materiale și altor consumabile, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
13. Norme privind evidența contabilă a veniturilor, cheltuielilor și capitalului Băncii, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
14. Norme privind evidența contabilă a operațiunilor cu numerar, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
15. Norme privind evidența contabilă a reducerilor pentru pierderi din deprecierea creanțelor și altor active care nu sunt credite, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
16. Norme privind evidența contabilă a acreditivelor documentare și a garanțiilor Bancare, aprobate în ordinea stabilită în Bancă.
17. Instrucțiunea privind broșarea și păstrarea documentelor Bancare, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
18. Instrucțiunea privind predarea - primirea valorilor la schimbarea gestionarului de valori, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
19. Instrucțiunea privind corectarea devierilor de bilanț din registrul contabil principal al Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
20. Instrucțiunea privind modul de corectare a înregistrărilor contabile ale operațiunilor economice și financiare, efectuate greșit, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.

21. Regulamentul privind procesarea operațiunilor economice și financiare în cadrul zilei operaționale Bancare, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
22. Instrucțiunea privind controlul financiar al contractelor și documentelor aferente achizițiilor de bunuri, lucrări și servicii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
23. Instrucțiunea privind întocmirea situațiilor financiare ale Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
24. Ordinea privind efectuarea controlului ulterior în domeniul contabilității filialelor Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
25. Procedura privind evidența centralizată a consumului efectiv de carburanți și lubrifianți, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
26. Procedura privind gestionarea și analiza cheltuielilor pentru telefonie mobilă și fixă, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
27. Procedura privind întocmirea rapoartelor aferente datoriilor debitoare și altor active și clasificarea activelor care sunt gestionate de către Departamentul Contabilitate și Finanțe, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
28. Procedura privind evidența contabilă a operațiunilor cu valori mobiliare corporative la postul informațional de lucru la Centrala Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
29. Procedura privind calcularea, achitarea impozitelor și taxelor la bugetul de stat și bugetele locale, întocmirea și prezentarea dărilor de seamă organelor fiscale, aprobată în ordinea stabilită în Bancă, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
30. Procedura privind prezentarea de către filialele Băncii a informației și documentelor primare aferente calculării retribuirii muncii salariaților filialelor Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
31. Procedura privind evidența contabilă centralizată a retribuirii muncii salariaților Băncii la postul informațional de lucru la Centrala Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
32. Procedura cu privire la întocmirea rapoartelor „Îndeplinirea Planului financiar pe articolele de cheltuieli”, „Îndeplinirea planului de investiții în imobilizări corporale și necorporale” și a altor rapoarte la Centrala Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
33. Procedura privind evidența contabilă al imobilizărilor corporale și imobilizărilor necorporale, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
34. Procedura privind evidența contabilă a obiectelor de mică valoare și scurtă durată și a stocurilor de mărfuri, material și alte consumabile la postul informațional de lucru din Centrala Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
35. Procedura privind administrarea cheltuielilor Băncii, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
36. Procedura privind circuitul și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special în sucursale și Centrala Băncii.
37. Procedura privind administrarea operațiunilor de plată a dividendelor și reflectarea lor în evidența contabilă, aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
38. Procedura privind dezvăluirea în situațiile financiare a informației privind părțile afiliate ale BC Moldova-Agroindbank S.A., aprobată în ordinea stabilită în Bancă.
39. Instrucțiunea privind organizarea și încheierea exercițiului financiar.
40. Nomenclatorul Planului de Conturi al Evidenței Contabile în BC „Moldova-Agroindbank” S.A., aprobat în ordinea stabilită în Bancă.
41. Regulamentul cu privire la evaluarea deprecierei activelor financiare în cadrul BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A., aprobat în ordinea stabilită în Bancă.